



บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน)

Better World Green Public Company Limited

ส่วนที่ 1

ข้อมูลสรุป (Executive Summary)

ส่วนที่ 1

ข้อมูลสรุป (Executive Summary)

บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) (“บริษัท”) จดทะเบียนก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2540 ด้วยทุนจดทะเบียนเริ่มแรก 1 ล้านบาท โดยนายสุวัฒน์ เหลืองวิริยะ เป็นผู้เริ่มก่อตั้ง เพื่อประกอบธุรกิจบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ซึ่งในช่วงแรกเป็นการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลฯ ที่ไม่อันตรายเป็นหลัก บริษัทมีสำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่เลขที่ 2674/1 ซอยไคร้ฟอน 2 หมู่ที่ 2 ถนนลาดพร้าว แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ และมีศูนย์บริหารและจัดการกากอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี ตั้งอยู่เลขที่ 140 หมู่ที่ 8 ตำบลห้วยแห้ง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี บนเนื้อที่ประมาณ 271 ไร่

ในเดือนมีนาคม 2548 บริษัทมีการปรับโครงสร้างกลุ่มธุรกิจ โดยการลงทุนซื้อหุ้นในบริษัทต่างๆ จากผู้ถือหุ้นเดิมซึ่งเป็นกลุ่มผู้ถือหุ้นและผู้บริหารของบริษัท บริษัทดังกล่าวมีการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ได้แก่

- 1) บริษัท เบตเตอร์ เวิร์ท แคร่ จำกัด ดำเนินธุรกิจเป็นตัวกลางในการรับสิ่งปฏิกูลฯ ไปจัดการด้วยวิธีการต่างๆ
- 2) บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ ทรานสปอร์ต จำกัด ดำเนินธุรกิจบริหารจัดการด้านการขนส่งสิ่งปฏิกูลฯ
- 3) บริษัท เอิร์ธ เทคโนโลยี เอนไวรอนเมนท์ จำกัด ดำเนินธุรกิจเป็นตัวกลางในการรับสิ่งปฏิกูลฯ ไปจัดการด้วยวิธีรีไซเคิล (Recycle)

ทำให้บริษัทมีฐานะเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทดังกล่าวในสัดส่วนร้อยละ 99.94 ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของแต่ละบริษัท โดยบริษัทมีนโยบายที่จะให้การประกอบธุรกิจของบริษัทย่อยเหล่านี้มีส่วนในการสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของกลุ่มบริษัทซึ่งกันและกัน อันเป็นการเพิ่มความสามารถให้บริการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลฯ ของกลุ่มบริษัทได้อย่างครบวงจรมากยิ่งขึ้น

ต่อมา ในเดือนเมษายน 2548 บริษัทได้ขยายขอบเขตการให้บริการเพิ่มเติม คือ การบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นอันตราย ที่ศูนย์บริหารและจัดการฯ ของบริษัท และในเดือนกันยายน 2550 บริษัทได้เริ่มให้บริการปรับปรุงคุณภาพสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นของเหลวเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบและเชื้อเพลิงทดแทน และคาดว่าจะสามารถให้บริการปรับปรุงคุณภาพสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นของแข็งเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบและเชื้อเพลิงทดแทนได้ประมาณต้นปี 2551 นอกจากนี้ บริษัทได้ร่วมกับผู้ร่วมค้า 3 รายยื่นข้อเสนอในรูปแบบของกลุ่มกิจการร่วมค้าต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อขอสัมปทานเป็นผู้บริหารและจัดการ โครงการศูนย์บริหารจัดการวัสดุเหลือใช้อุตสาหกรรม (“เตาเผาขยะอุตสาหกรรม”) ที่นิคมอุตสาหกรรมบางปู เป็นระยะเวลา 20 ปี และต่อขยายได้อีก 10 ปี ซึ่งบริษัทได้รับแจ้งจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมในเดือนกรกฎาคม 2550 ว่าข้อเสนอของกลุ่มกิจการร่วมค้าของบริษัทได้รับคัดเลือกเป็นลำดับที่ 1 โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการในรายละเอียด ซึ่งคาดว่าจะได้ข้อสรุปภายในปี 2550

ลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัทและบริษัทย่อย

- 1) ธุรกิจให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่อันตราย (Non-Hazardous Waste)

บริษัทดำเนินธุรกิจให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ที่ไม่อันตรายด้วยวิธีฝังกลบแบบถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) ตั้งแต่ต้นปี 2541 โดยหลุมฝังกลบหลุมแรกมีขนาดพื้นที่ 6,000 ตร.ม. ตั้งอยู่ภายในศูนย์บริหารและจัดการกากอุตสาหกรรม จังหวัดสระบุรี และเมื่อบริษัทได้ให้บริการจนเต็มความสามารถของหลุมฝังกลบดังกล่าว โดยมีปริมาณสิ่งปฏิกูลฯ ที่บรรจุประมาณ 68,000 ตัน จึงได้ปิดทับชั้นสุดท้ายลงในเดือนธันวาคม 2544 และให้บริการสำหรับหลุมฝังกลบที่ 2 มีขนาดพื้นที่ประมาณ 140,000 ตร.ม. โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 5 เฟส ซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่บริเวณเดียวกัน บริษัทเริ่มให้บริการตั้งแต่เดือนมกราคม 2545 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งหลุมฝังกลบที่ 2 นี้สามารถรองรับสิ่งปฏิกูลฯ ที่ไม่

อันตรายซึ่งประเมินโดยผู้ประเมินอิสระคิดเป็นปริมาณที่บรรจุได้ประมาณ 2.32 ล้าน ลบ.ม. หรือคิดเป็นน้ำหนักบรรจุได้ประมาณ 2.32 ล้านตัน (คำนวณความหนาแน่นในอัตราส่วน 1 ลบ.ม. ต่อ 1 ตัน) โดยจนถึง ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2550 มีปริมาณสิ่งปฏิกูลฯ ที่ฝังกลบไปแล้วประมาณ 0.65 ล้านตัน และยังคงเหลืออีกประมาณ 1.67 ล้านตัน ซึ่งบริษัทคาดว่าจะสามารถรองรับการให้บริการได้อีกประมาณ 11 ปี จากการประเมินปริมาณสิ่งปฏิกูลฯ ที่ให้บริการได้ประมาณ 0.15 ล้านตันต่อปี ทั้งนี้ หากความสามารถในการให้บริการจริงเปลี่ยนแปลงไปจากที่ประมาณการไว้ จะมีผลทำให้ระยะเวลาและความเพียงพอของที่ดินที่มีอยู่สำหรับใช้ในการฝังกลบสิ่งปฏิกูลฯ ที่ไม่อันตรายเปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยสัดส่วนรายได้จากธุรกิจนี้ คิดเป็นประมาณร้อยละ 48 และร้อยละ 31 ของรายได้จากการบริการรวมของทั้งกลุ่มบริษัทในปี 2549 และงวด 6 เดือนปี 2550 ตามลำดับ

2) ธุรกิจให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นอันตราย (Hazardous Waste)

บริษัทดำเนินธุรกิจให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นอันตรายด้วยวิธีฝังกลบแบบปลอดภัย (Secured Landfill) ตั้งแต่เดือนเมษายน 2548 (โปรดดูรายละเอียดประเภทสิ่งปฏิกูลฯ ที่บริษัทสามารถให้บริการได้ ในส่วนที่ 2 ข้อ 3 การประกอบธุรกิจของแต่ละสายผลิตภัณฑ์ หัวข้อธุรกิจให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นอันตราย) โดยบริษัทมีพื้นที่หลุมฝังกลบขนาดประมาณ 70,000 ตร.ม. แบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 เฟส ภายในศูนย์บริหารและจัดการกากอุตสาหกรรม จังหวัดสระบุรี สามารถรองรับสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นอันตรายซึ่งประเมินโดยผู้ประเมินอิสระคิดเป็นปริมาณบรรจุได้ประมาณ 1.26 ล้าน ลบ.ม. หรือคิดเป็นน้ำหนักบรรจุได้ประมาณ 1.64 ล้านตัน (คำนวณความหนาแน่นในอัตราส่วน 1 ลบ.ม. ต่อ 1.3 ตัน) โดยจนถึง ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2550 มีปริมาณสิ่งปฏิกูลฯ ที่ฝังกลบไปแล้วประมาณ 0.14 ล้านตัน และยังคงเหลืออีกประมาณ 1.50 ล้านตัน ซึ่งบริษัทคาดว่าจะสามารถรองรับการให้บริการได้อีกประมาณ 21 ปี จากการประเมินปริมาณสิ่งปฏิกูลฯ ที่ให้บริการได้ประมาณ 0.07 ล้านตันต่อปี ทั้งนี้ หากความสามารถในการให้บริการจริงเปลี่ยนแปลงไปจากที่ประมาณการไว้ จะมีผลทำให้ระยะเวลาและความเพียงพอของที่ดินที่มีอยู่สำหรับใช้ในการฝังกลบสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นอันตรายเปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยสัดส่วนรายได้จากธุรกิจนี้ คิดเป็นประมาณร้อยละ 36 และร้อยละ 60 ของรายได้จากการบริการรวมของทั้งกลุ่มบริษัทในปี 2549 และงวด 6 เดือนปี 2550 ตามลำดับ

3) ธุรกิจให้บริการบำบัดน้ำเสีย

บริษัทมีการให้บริการบำบัดน้ำเสียทางเคมีและชีวภาพแก่โรงงานอุตสาหกรรม ภายในศูนย์บริหารและจัดการกากอุตสาหกรรม จังหวัดสระบุรี โดยระบบบำบัดน้ำเสียของบริษัทมีความสามารถในการให้บริการได้ประมาณ 450 ลบ.ม. ต่อวัน ทั้งนี้ ในช่วงที่ผ่านมาบริษัทยังไม่มีรายได้จากการให้บริการบำบัดน้ำเสียแก่ลูกค้าภายนอก เนื่องจากการใช้งานภายในโครงการเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ในช่วงไตรมาส 2 ปี 2550 บริษัทเริ่มมีกำลังการผลิตเหลือ จึงมีการให้บริการแก่ลูกค้าภายนอก โดยมีรายได้คิดเป็นร้อยละ 1 ของรายได้จากการบริการรวมของทั้งกลุ่มบริษัทในงวด 6 เดือน ปี 2550 แต่คาดว่าหากเป็นช่วงฤดูที่มีฝนตกพอสมควร บริษัทอาจต้องหยุดการให้บริการแก่ลูกค้าภายนอกเพื่อกลับมาใช้งานภายในโครงการเป็นหลักตามเดิม

4) ธุรกิจการปรับปรุงสภาพสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเพื่อเป็นวัตถุดิบและเชื้อเพลิงทดแทน

บริษัทมีแผนการที่จะประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพสิ่งปฏิกูลฯ เพื่อเป็นเชื้อเพลิงสังเคราะห์ (Synthetic Fuel) หรือเป็นเชื้อเพลิงทดแทนในเตาเผาซีเมนต์ และเตาเผาอุตสาหกรรมต่างๆ ซึ่งระบบปรับปรุงคุณภาพสิ่งปฏิกูลฯ ดังกล่าวสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ สิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นของแข็ง (Solid Blending) และสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นของเหลว (Liquid Blending) ปัจจุบันบริษัทได้ดำเนินการก่อสร้างและทดสอบระบบปรับปรุงคุณภาพสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็น

ของเหลวแล้วเสร็จ และได้เริ่มให้บริการเชิงพาณิชย์ได้ตั้งแต่เดือนกันยายน 2550 และสำหรับระบบปรับปรุงสภาพสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นของแข็ง คาดว่าจะก่อสร้างและทดสอบระบบแล้วเสร็จพร้อมทั้งเริ่มให้บริการเชิงพาณิชย์ได้ประมาณต้นปี 2551

5) ธุรกิจสนับสนุนการให้บริการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลฯ

5.1) ธุรกิจการเป็นตัวกลาง (Broker) ในการรับสิ่งปฏิกูลฯ ไปบริหารจัดการด้วยวิธีการต่างๆ โดยมีบริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ แคร่ จำกัด (“BWC”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อย ทำหน้าที่เป็นตัวกลางดังกล่าว โดย BWC จะทำหน้าที่ด้านการตลาด ในการนำเสนอบริการให้แก่โรงงานอุตสาหกรรม และให้คำแนะนำในการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลฯ ที่เหมาะสม โดยในการรับสิ่งปฏิกูลฯ จากลูกค้ามาจัดการนั้น หากเป็นสิ่งปฏิกูลฯ ที่บริษัทสามารถกำจัดได้ด้วยตนเอง เช่น การฝังกลบ BWC จะส่งให้บริษัทเป็นผู้ดำเนินการ แต่หากต้องนำไปกำจัดด้วยวิธีอื่นซึ่งบริษัทไม่สามารถดำเนินการเองได้ เช่น การเผา BWC จะส่ง (Outsource) ให้ผู้ประกอบการรายอื่นเป็นผู้กำจัด ดังนั้น รายได้หลักของ BWC จึงมาจากค่าบริการจากการเป็นตัวกลางดังกล่าว ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายได้จากการบริการของทั้งกลุ่มบริษัท รายได้ในธุรกิจนี้ถูกรวมอยู่ในรายได้การให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ โดยคิดเป็นร้อยละ 15 และร้อยละ 7 ของรายได้จากการบริการรวมของทั้งกลุ่มบริษัทในปี 2549 และงวด 6 เดือน ปี 2550 ตามลำดับ

5.2) ธุรกิจการบริหารจัดการด้านขนส่งสิ่งปฏิกูลฯ โดยมีบริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ ทรานสปอร์ต จำกัด (“BWT”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อย เป็นผู้ให้บริการ โดย BWT จะเป็นผู้ดำเนินการด้วยรถขนส่งของ BWT และของบริษัท ซึ่งปัจจุบันมีรวมกันจำนวน 18 คัน รวมทั้งจัดหาและว่าจ้างผู้ประกอบการขนส่งภายนอกเพิ่มเติม โดยจะพิจารณาคัดเลือกผู้ประกอบการขนส่งภายนอกจากคุณภาพของรถขนส่งและผู้ขับรถที่ต้องเป็นไปตามมาตรฐานของกรมการขนส่งทางบก ซึ่งในปัจจุบันมีรถของผู้ประกอบการขนส่งภายนอกขึ้นทะเบียนกับ BWT ประมาณ 200 คัน โดย BWT จะเป็นผู้วางแผนและกำหนดเส้นทางรถขนส่งให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ทั้งนี้ ในช่วงที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน BWT ไม่มีรายได้จากการให้บริการขนส่งแก่ลูกค้าภายนอก เนื่องจากเป็นการใช้งานภายในกลุ่มบริษัทเป็นหลัก ทำให้ไม่มีรายได้จากการให้บริการในส่วนนี้

5.3) ธุรกิจการให้บริการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลฯ ด้วยวิธีนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ หรือรีไซเคิล (Recycle) โดยมีบริษัท เอิร์ธ เทค เอนไวรอนเมนท์ จำกัด (“E-Tech”) ซึ่งเป็นบริษัทย่อย เป็นผู้ให้บริการ โดย E-Tech จะเป็นผู้รวบรวมสิ่งปฏิกูลฯ เพื่อผ่านกระบวนการและนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ และให้บริการเป็นที่ปรึกษาด้านการบริหารและจัดการสิ่งปฏิกูลฯ ภายในโรงงาน ทั้งนี้ ในช่วงที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน E-Tech ยังไม่มีรายได้จากการประกอบธุรกิจมากนัก เนื่องจากส่วนใหญ่ได้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนให้บริการเพื่อนำมาฝังกลบในศูนย์บริหารและจัดการฯ ของบริษัท โดยรายได้ในธุรกิจนี้ถูกรวมอยู่ในรายได้การให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ 1 ของรายได้จากการบริการรวมของทั้งกลุ่มบริษัทในปี 2549 และงวด 6 เดือนปี 2550

โครงการในอนาคต

บริษัทมีนโยบายที่จะเพิ่มขอบเขตการให้บริการ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการดำเนินงานภายใต้นโยบายการบริหารและจัดการสิ่งปฏิกูลฯ แบบครบวงจร (One Stop Service) ดังนี้

- 1) ธุรกิจการปรับปรุงสภาพสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเพื่อเป็นวัตถุดิบและเชื้อเพลิงทดแทน เป็นการปรับปรุงคุณภาพของสิ่งปฏิกูลฯ ด้วยการใช้กระบวนการผสม (Blending) กับสูตรเคมี เพื่อให้มีค่าความร้อน และเป็นผลิตภัณฑ์ซึ่งสามารถนำไปจำหน่ายต่อ และใช้เป็นวัตถุดิบและเชื้อเพลิงทดแทนในเตาเผาซีเมนต์หรือเตาเผาอื่นๆ แทนการใช้น้ำมันเตาที่มี

ราคาสูง ซึ่งบริษัทได้เริ่มให้บริการเชิงพาณิชย์ในส่วนที่เป็นการปรับปรุงสภาพสิ่งปลูกฯ ที่เป็นของเหลวตั้งแต่เดือนกันยายน 2550 และสำหรับการปรับปรุงสภาพสิ่งปลูกฯ ที่เป็นของแข็งคาดว่าจะเริ่มให้บริการประมาณต้นปี 2551

- 2) ธุรกิจการรับสัมปทานเป็นผู้บริหารจัดการในโครงการศูนย์บริหารจัดการวัสดุเหลือใช้อุตสาหกรรม (เตาเผาขยะอุตสาหกรรม) ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ที่นิคมอุตสาหกรรมบางปู โดยโครงการดังกล่าวได้ก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 27 กันยายน 2547 มูลค่าโครงการประมาณ 1,486 ล้านบาท

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้มีการออกประกาศเชิญชวนให้เอกชนเข้าดำเนินการบริหารและประกอบการในโครงการดังกล่าว เป็นระยะเวลา 20 ปี และต่อขยายได้อีก 10 ปี โดยให้ยื่นข้อเสนอภายในวันที่ 24 พฤษภาคม 2550

บริษัทได้ร่วมกับผู้ร่วมค้าอีก 3 ราย คือ บริษัท ยามาเซ็น โซลดิ้งส์ จำกัด และบริษัท ไชตามา ยามาเซ็น จำกัด ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ถือหุ้นของบริษัทและมีความเชี่ยวชาญในการจัดการของเสียในประเทศญี่ปุ่น และบริษัท ซิยูบี จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในประเทศไทย โดยเข้าร่วมยื่นข้อเสนอเป็นกลุ่มกิจการร่วมค้า (Joint Venture) ต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยข้อเสนอของกลุ่มกิจการร่วมค้าของบริษัทได้รับคัดเลือกด้วยคะแนนเป็นลำดับที่ 1 และปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการในรายละเอียด ซึ่งคาดว่าจะสามารถได้ข้อสรุปภายในปี 2550 ทั้งนี้ หากกลุ่มกิจการร่วมค้าของบริษัทสามารถเจรจาเป็นผลสำเร็จ บริษัทจะดำเนินการจดทะเบียนกิจการร่วมค้าเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย โดยมีทุนจดทะเบียนเรียกชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 100 ล้านบาท และมีบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยเป็นผู้ถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ตลอดระยะเวลาของสัญญาการใช้สิทธิดำเนินการบริหารและประกอบการ โดยบริษัทจะกำหนดสัดส่วนการลงทุนและแหล่งเงินทุนที่ใช้ร่วมกับผู้ร่วมค้าอื่นๆ ให้มีความเหมาะสมและเป็นไปด้วยความยุติธรรม ภายหลังจากที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมประกาศให้กลุ่มกิจการร่วมค้าของบริษัทเป็นผู้ได้รับคัดเลือกให้ดำเนินการในโครงการดังกล่าว

การวิเคราะห์ฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทและบริษัทย่อย

(หน่วย : ล้านบาท)

	งบเสมือน		งบรวม	
	2547	2548	2549	6 เดือน ปี 2550
รายได้จากการบริการ	159.53	273.58	466.85	301.10
รายได้รวม	162.31	276.04	467.62	302.01
กำไรขั้นต้น	67.83	122.10	166.46	111.43
อัตรากำไรขั้นต้น	42.52%	44.63%	35.66%	37.01%
กำไรสุทธิ	0.36	51.06	70.15	53.41
อัตรากำไรสุทธิ	0.22%	18.50%	15.00%	17.68%
สินทรัพย์รวม	345.59	482.62	573.87	645.09
หนี้สินรวม	213.04	249.00	237.09	222.91
ส่วนของผู้ถือหุ้นบริษัทใหญ่	127.40	233.61	336.76	422.17

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานรวมของบริษัทและบริษัทย่อยนั้น เนื่องจากบริษัทได้มีการเข้าซื้อหุ้นสามัญของบริษัทย่อยในวันที่ 15 มีนาคม 2548 ดังนั้นเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทตามโครงสร้างใหม่ในช่วง 3 ปีย้อนหลัง บริษัทจึงได้จัดทำงบการเงินรวมเสมือนของบริษัทและบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัท สำหรับปี 2547 โดยเสมือนว่าบริษัทได้มีการรวมธุรกิจกันตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2547 ในขณะที่ปี 2548

บริษัทพิจารณาใช้ข้อมูลตามงบการเงินรวมที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีสำหรับปี 2548 ซึ่งรวมผลการดำเนินงานของบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัท ตั้งแต่วันที่บริษัทได้มีการเข้าซื้อหุ้นสามัญจริงในวันที่ 15 มีนาคม 2548 โดยบริษัทพิจารณาแล้วเห็นว่าในช่วงที่ไม่ได้รวมผลการดำเนินงานของบริษัทย่อยเข้ามาในงบการเงินรวม คือ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 14 มีนาคม 2548 นั้นบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัทยังไม่มีผลการดำเนินงานที่มีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานของบริษัท จึงได้ใช้ข้อมูลจากงบการเงินรวมดังกล่าวสำหรับการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานปี 2548 และสำหรับปี 2549 และงวด 6 เดือน ปี 2550 บริษัทใช้ข้อมูลจากงบการเงินรวมที่ผ่านการตรวจสอบและสอบทานจากผู้สอบบัญชีตามลำดับ

ในปี 2547 - 2549 และงวด 6 เดือน ปี 2550 บริษัทมีรายได้จากการบริการ 159.53 ล้านบาท 273.58 ล้านบาท 466.85 ล้านบาท และ 301.10 ล้านบาท ตามลำดับ ซึ่งรายได้จากการบริการที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในแต่ละปี เนื่องจากบริษัทสามารถขยายฐานลูกค้าได้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่เดือนเมษายน 2548 จากการที่บริษัทได้มีการขยายธุรกิจและให้บริการเพิ่มเติมสำหรับการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นอันตราย (เพิ่มเติมจากธุรกิจเดิม คือ การบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลฯ ที่ไม่อันตรายเพียงอย่างเดียว) จึงทำให้บริษัทสามารถให้บริการได้หลากหลายมากขึ้น โดยบริษัทคาดการณ์ว่าแนวโน้มปริมาณสิ่งปฏิกูลฯ ในประเทศจะยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรม นอกจากนี้ หน่วยงานราชการยังจะเพิ่มความเข้มงวดต่อโรงงานอุตสาหกรรมให้กำจัดสิ่งปฏิกูลฯ อย่างถูกวิธี ซึ่งจะทำให้บริษัทสามารถขยายการให้บริการได้เพิ่มมากขึ้นอีกต่อไป

ในปี 2547 - 2549 และงวด 6 เดือน ปี 2550 บริษัทมีกำไรสุทธิ 0.36 ล้านบาท 51.06 ล้านบาท 70.15 ล้านบาท และ 53.41 ล้านบาท ตามลำดับ คิดเป็นอัตรากำไรสุทธิ ร้อยละ 0.22 ร้อยละ 18.50 ร้อยละ 15.00 และร้อยละ 17.68 ตามลำดับ โดยกำไรสุทธิของบริษัทที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในแต่ละปี เป็นผลมาจากความสามารถในการขยายฐานลูกค้าซึ่งทำให้มีรายได้จากการบริการเพิ่มสูงขึ้น โดยต้นทุนการบริการของบริษัทจะเพิ่มขึ้นตามการให้บริการ ทั้งนี้ อัตรากำไรสุทธิที่ลดลงในปี 2549 เนื่องจากผลกระทบของค่าน้ำมันเชื้อเพลิง และมีต้นทุนเพิ่มขึ้นในการบำบัดน้ำเสีย เนื่องจากในปี 2549 มีปริมาณน้ำฝนมากกว่าปกติ ซึ่งระบบบำบัดน้ำเสียเดิมที่มีอยู่ไม่สามารถรองรับได้ทั้งหมด จึงจำเป็นต้องนำไปกำจัดภายนอก และมีค่าซ่อมแซมระบบบำบัด รวมไปถึงบริษัทมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายโดยให้ส่วนลดอัตรากำไรบริการเพื่อขยายฐานลูกค้าใหม่ นอกจากนี้ จากการที่บริษัทรับสิ่งปฏิกูลฯ มาฝังกลบในศูนย์บริหารและจัดการฯ เพิ่มมากขึ้น จึงต้องมีการเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์บางส่วนเพิ่มเติม ซึ่งได้แก่ รถแบ็คโฮ รถตักหน้าขุดหลัง ภาชนะบรรจุสิ่งปฏิกูลฯ เป็นต้น เพื่อรองรับต่อการดำเนินการและเสร็จให้ทันตามกำหนดเวลาที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้าได้ ซึ่งบริษัทยังมีอัตรากำไรเป็นที่น่าพอใจสำหรับการขยายการให้บริการเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับต้นทุนที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ในงวด 6 เดือน ปี 2550 บริษัทมีอัตรากำไรสุทธิลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับงวดเดียวกันของปีที่ผ่านมา เนื่องจากเริ่มรับรู้ค่าเสื่อมราคาในสินทรัพย์ถาวรที่มีการลงทุนเพิ่มขึ้น และมีการตัดจำหน่ายหนี้สูญของลูกค้าหนี้บาราย รวมถึงการปรับฐานเงินเดือนบุคลากรเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ

ทั้งนี้ บริษัทมีนโยบายบัญชีในการตัดจำหน่ายเงินลงทุนสำหรับก่อสร้างหลุมฝังกลบทั้งสำหรับสิ่งปฏิกูลฯ ที่ไม่อันตรายและที่เป็นอันตราย ตามปริมาณน้ำหนักของสิ่งปฏิกูลฯ (ตัน) ที่ฝังกลบจริง ในขณะที่เงินลงทุนในที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งของหลุมฝังกลบสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นอันตราย บริษัทจะตัดจำหน่ายตามปริมาณน้ำหนักของสิ่งปฏิกูลฯ (ตัน) ที่ฝังกลบจริง เนื่องจากบริษัทเชื่อว่านโยบายนี้จะสะท้อนในเรื่องของการใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจของสินทรัพย์ได้ใกล้เคียงในความเป็นจริง เนื่องจากที่ดินนี้อาจไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นได้หลังปิดหลุมฝังกลบแล้ว ในขณะที่เงินลงทุนในที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งของหลุมฝังกลบสิ่งปฏิกูลฯ ที่ไม่อันตราย บริษัทไม่มีนโยบายตัดจำหน่าย เนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า ที่ดินดังกล่าวยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ใหม่ในอนาคตได้ แต่ทั้งนี้ บริษัทจะให้มีการเทียบกับราคาประเมินยุติธรรมของที่ดินหลุมฝังกลบสิ่งปฏิกูลฯ ทั้งที่ไม่อันตรายและที่เป็นอันตรายเพื่อพิจารณาในเรื่องของการด้อยค่าของสินทรัพย์ด้วย

ณ สิ้นไตรมาสที่ 2 ปี 2550 บริษัทมีสินทรัพย์รวม 645.09 ล้านบาท หนี้สินรวม 222.91 ล้านบาท และส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทใหญ่ 422.17 ล้านบาท เทียบกับ ณ สิ้นปี 2549 ซึ่งมีสินทรัพย์รวม 573.87 ล้านบาท หนี้สินรวม 237.09 ล้านบาท และส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทใหญ่ 336.76 ล้านบาท โดยสินทรัพย์รวมที่เพิ่มขึ้นในไตรมาสที่ 2 ปี 2550 เนื่องมาจากบริษัทมีการลงทุนเพิ่มเติมในหลุมฝังกลบสิ่งปฏิกูลฯ และอาคารบ่มกากอุตสาหกรรม ในขณะที่ส่วนของผู้ถือหุ้นมีจำนวนเพิ่มขึ้นเนื่องจากผลกำไรสุทธิและการเพิ่มทุนที่เกิดขึ้นในระหว่างงวด

ปัจจัยความเสี่ยงที่สำคัญของบริษัท

1) ความเสี่ยงจากคดีข้อพิพาทที่บริษัทอยู่ในฐานะเป็นผู้ร้องสอด

จากการที่มีกลุ่มบุคคลได้ร่วมกันฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง โดยมีหน่วยงานทางราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งกล่าวหาว่าผู้ถูกฟ้องคดีกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และขอให้ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงาน และให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และให้บริษัทชดเชยค่าเสียหายทั้งหมดให้กับราษฎรที่เดือดร้อน โดยศาลปกครองกลางกำหนดให้บริษัทเป็นผู้ร้องสอดในฐานะคู่กรณีฝ่ายที่ 3

ต่อมา ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษายกฟ้องคดีดังกล่าวเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2550 อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลางไปยังศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองสูงสุดได้รับคำอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาเป็นคดี โดยมีหนังสือแจ้งมายังบริษัทให้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ดังกล่าว บริษัทในฐานะคู่กรณีฝ่ายที่ 3 (ผู้ร้องสอด) ได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2550 เพื่อขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาขึ้นตามศาลปกครองกลาง โดยให้ยกฟ้องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี อย่างไรก็ตาม บริษัท กฎหมายธุรกิจ อนุรักษ์ จำกัด ในฐานะที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทได้ให้ความเห็นทางคดีเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2550 และวันที่ 30 สิงหาคม 2550 ว่าหากศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดี ผลของคดีอาจส่งผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจ และความรับผิดชอบทางกฎหมายของบริษัท ดังนี้

ก) ผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจของบริษัท

หากศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หรือใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของบริษัท บริษัทจะต้องหยุดดำเนินกิจการโรงงานรับฝังกลบสิ่งปฏิกูลฯ ไว้ชั่วคราวจนกว่าบริษัทจะได้รับใบอนุญาตใหม่ ซึ่งจะมีผลทำให้บริษัทต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในส่วนที่เป็นต้นทุนคงที่ อันได้แก่ ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ค่าเสื่อมราคา ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสำนักงาน และค่าสาธารณูปโภค เป็นต้น ซึ่งคิดเป็นจำนวนรวมในปัจจุบันประมาณ 9 ล้านบาทต่อเดือน ทั้งนี้ ในกรณีเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ขึ้นจริง บริษัทเชื่อว่าจะสามารถดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่ตามกฎหมายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ โดยคาดว่าจะใช้ระยะเวลาดำเนินการในการขอใบอนุญาตจนเสร็จสิ้นภายใน 30 วัน เนื่องจากบริษัทมีเอกสารประกอบการยื่นคำขออนุญาตครบถ้วนแล้ว กอปรกับบริษัทได้เริ่มประกอบกิจการมาตั้งแต่ปี 2541 ไม่ใช่บริษัทจัดตั้งใหม่ที่ไม่เคยประกอบธุรกิจมาก่อน และหากบริษัทต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใหม่ บริษัทคาดว่าจะสามารถดำเนินการได้เสร็จสิ้นภายใน 6 เดือน เนื่องจากข้อมูลต่างๆ ของการจัดทำรายงานการวิเคราะห์นี้ บริษัทได้เคยทำการศึกษา และปรากฏในรายงานเพื่อใช้ประกอบในการขอรับใบอนุญาตให้ขยายโรงงานครั้งที่ 3 ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไว้แล้ว

ข) ความรับผิดชอบทางกฎหมายในเรื่องค่าเสียหาย

ในคดีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ขอให้ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้บริษัทชดใช้ค่าเสียหายให้กับราษฎรที่เดือดร้อน อย่างไรก็ตาม ศาลปกครองกลางได้พิพากษายกฟ้องและวินิจฉัยในประเด็นนี้ว่า ค่าขอของผู้ฟ้องนั้น ไม่ได้ระบุจำนวนความเสียหาย หรือระบุผู้ได้รับความเสียหาย เพียงแต่กล่าวรวมๆ เท่านั้น อีกทั้งไม่ได้ระบุว่าเป็นความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีรายใด จำนวนเท่าใด ระบุแต่เพียงว่าชดใช้ค่าเสียหายทั้งหมดให้กับราษฎรที่เดือดร้อน กรณีนี้จึงไม่มีลักษณะเป็นคำขอที่ศาลจะพิจารณาให้ได้

ที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทได้มีความเห็นว่า คดีนี้เป็นคดีปกครองที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเอกชนขอให้ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นคดีพิพาทระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐ จึงไม่เกี่ยวข้องกับการพิพากษาให้บริษัทซึ่งเป็นเอกชนและผู้ร้องสอดในคดีนี้ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้แต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีหรือผู้เสียหาย (ถ้ามี) อาจฟ้องบริษัทเป็นคดีละเมิดต่อศาลยุติธรรมในส่วนของคดีแพ่งที่มีเขตอำนาจเพื่อเรียกค่าเสียหายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นอีกคดีหนึ่งแยกต่างหาก แต่ทั้งนี้ ผู้เสียหายจะต้องใช้สิทธิฟ้องคดีละเมิดภายในกำหนดอายุความ 1 ปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงการละเมิด และผู้ตัวผู้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ต้องไม่เกิน 10 ปีนับแต่วันทำละเมิด ซึ่ง ณ วันที่ที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทให้ความเห็น ยังไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดฟ้องบริษัทเป็นคดีละเมิดต่อศาลยุติธรรมในส่วนของคดีแพ่ง ทั้งๆ ที่ควรได้รู้เหตุละเมิดดังกล่าวนี้มาก่อนแล้ว

2) ความเสี่ยงจากคดีอาญาที่ฟ้องบริษัทและผู้บริหาร ในฐานะร่วมกัน ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในเดือนกรกฎาคม 2550 ได้มีกลุ่มบุคคล 5 คนรวมกันฟ้องคดีอาญาต่อศาลจังหวัดสระบุรี โดยมีบริษัท และกรรมการผู้มีอำนาจลงนามของบริษัทจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ถูกฟ้องคดี โดยกล่าวหาว่าในระหว่างวันที่ 3 พฤษภาคม 2547 จนถึงวันที่ 27 กรกฎาคม 2550 ผู้ถูกฟ้องคดีได้ร่วมกันไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีระงับการนำกากอุตสาหกรรมเข้ามาฝังกลบในพื้นที่ส่วนหนึ่งของจังหวัดสระบุรี ซึ่งการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ทำให้เกิดความเสียหายและเดือดร้อนแก่โจทก์ที่พักอาศัยอยู่ใกล้ชิดกับพื้นที่ ทั้งนี้ ศาลได้มีคำสั่งนัดไต่สวนมูลฟ้องในวันที่ 22 ตุลาคม 2550 แต่ยังคงดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จึงได้กำหนดนัดไต่สวนครั้งต่อไปในวันที่ 4 ธันวาคม 2550 และหากพิจารณาปรากฏว่าคดีมีมูลแล้ว ศาลจึงจะประทับฟ้องไว้เพื่อพิจารณาและสืบพยานโจทก์ต่อไป

ดังนั้น คดีดังกล่าวจึงอาจเป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินงานของบริษัทในอนาคต เนื่องจากหากศาลพิจารณารับฟ้องคดีดังกล่าว และพิพากษาว่าบริษัทหรือกรรมการบริษัทมีความผิดตามมูลฟ้อง จะทำให้บริษัทหรือกรรมการบริษัทต้องรับโทษตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 กล่าวคือ จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับเงินไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเงินอีกวันละไม่เกิน 5,000 บาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม บริษัทและที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทได้ชี้แจงว่า ณ ขณะนี้ คดีดังกล่าวมีสถานะเป็นเพียงการรับคดีเข้าสู่สารบบของศาลเท่านั้น ซึ่งศาลจะต้องทำการไต่สวนมูลฟ้องตามขั้นตอนก่อนรับเป็นคดี ซึ่งในขณะที่ศาลยังไม่ประทับฟ้องไว้เพื่อพิจารณานั้น บริษัทยังไม่มีฐานะเป็นจำเลยแต่อย่างใด ทั้งนี้ บริษัทมั่นใจว่าจะสามารถชี้แจงและแสดงหลักฐานให้ศาลพิจารณาได้ว่า บริษัทและกรรมการบริษัทไม่ได้ฝ่าฝืนคำสั่งตามที่กล่าวหาแต่ประการใด และไม่เคยปรากฏว่าบริษัทได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าบริษัทไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งที่โจทก์กล่าวอ้างแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม หากศาลไม่ได้พิจารณาหรือพิพากษาไปในทางที่บริษัทคาดหวัง ที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทได้ประเมินผลกระทบว่า ผลทางคดีโดยหลักแล้ว มีเพียงการเสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายใน 30 วันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบปรับ และให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

3) ความเสี่ยงจากผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม

ในการดำเนินธุรกิจบริหารและจัดการสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วทิ้งที่ไม่อันตรายและที่เป็นอันตราย มีความเสี่ยงต่อการก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มีต่อชุมชนใกล้เคียง ซึ่งบริษัทตระหนักถึงความเสี่ยงทางด้านนี้เป็นอย่างดี เนื่องจากหากเกิดความเสียหายหรือมีผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม อันเป็นผลมาจากการดำเนินการบริหารจัดการสิ่งปลูกสร้าง ของบริษัท บริษัทจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบโดยดำเนินการแก้ไขและจัดการกับปัญหาดังกล่าว รวมทั้งอาจถูกร้องเรียนจากผู้ที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งอาจมีผลทำให้บริษัทต้องชดเชยค่าเสียหายที่อาจเกิดขึ้น และ/หรือต้องหยุดการให้บริการจนกว่าบริษัทจะสามารถแก้ไขในเรื่องที่ถูกร้องเรียนได้ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อรายได้ของบริษัท ดังนั้น บริษัทจึงได้กำหนดแนวทางในการดำเนินงานต่างๆ และควบคุมมาตรฐานสิ่งแวดล้อมตามที่หน่วยงานราชการกำหนดเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบด้านมลภาวะต่อชุมชน และควบคุมปัญหาและลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนที่ 2 ข้อ 1 ปัจจัยความเสี่ยง)

อย่างไรก็ตาม ในการประกอบธุรกิจที่ผ่านมา บริษัทได้รับข้อร้องเรียนจากประชาชน และได้รับหนังสือแจ้งจากหน่วยงานที่ควบคุมดูแล เช่น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี และกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น แจ้งให้บริษัทดำเนินการแก้ไขปัญหากับกลิ่น และการป้องกันการรั่วไหลของมลพิษไปยังพื้นที่ภายนอก ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคลที่อยู่ใกล้เคียงได้ (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนที่ 2 ข้อ 3 การประกอบธุรกิจของแต่ละสายผลิตภัณฑ์ หัวข้อ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม) ทั้งนี้ จากการตรวจสอบของบริษัทพบว่า มีการเกิดปัญหากับกลิ่นบ้างในบางครั้ง ซึ่ง บริษัทได้รับดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและชี้แจงข้อร้องเรียนนั้นๆ โดยไม่ชักช้า รวมทั้งพยายามป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าวอีก โดยการปิดคลุมผิวหน้าบ่อฝังกลบด้วยดินและแผ่นพลาสติกอย่างมิดชิด และใช้สารเคมีฉีดพ่นร่วมกับการโรยปูนขาวบนกองสิ่งปลูกสร้าง เพื่อป้องกันกลิ่นที่เกิดจากบ่อฝังกลบภายหลังจากการปฏิบัติงานเสร็จเรียบร้อยในแต่ละวันเพื่อลดผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมให้เหลือน้อยที่สุด ทั้งนี้ ที่ผ่านมามีบริษัทไม่เคยมีการจ่ายค่าเสียหายทางด้านผลกระทบของสิ่งแวดล้อมต่อชุมชน อย่างไรก็ตาม เพื่อให้บริษัทและชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ บริษัทได้จัดตั้งกองทุนพัฒนาชุมชนเพื่อสิ่งแวดล้อม โครงการศูนย์บริหารและจัดการฯ ในปี 2546 โดยได้นำเงินเข้ากองทุนเพื่อเป็นทุนเริ่มต้นจำนวน 500,000 บาท และจะนำเงินเพิ่มเข้ากองทุนอีกจากการให้บริการแก่ลูกค้าในส่วนของกรับฝังกลบสิ่งปลูกสร้าง ที่เป็นอันตรายในอัตราตันละ 10 บาท ซึ่งในปี 2549 บริษัทได้นำเงินเข้ากองทุนนี้ประมาณ 0.47 ล้านบาท ทั้งนี้ บริษัทมีนโยบายที่จะนำเงินเข้ากองทุนไปตลอดระยะเวลาที่บริษัทเปิดให้บริการ โดยที่บริษัทยังเป็นผู้บริหารกองทุนเพียงผู้เดียว แต่หากได้มีการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานภาครัฐ ตัวแทนจากชุมชนในบริเวณใกล้เคียงศูนย์บริหารและจัดการฯ และตัวแทนของบริษัท เพื่อทำหน้าที่ติดตาม ดูแล และตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินงานของบริษัท เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน และมีความโปร่งใสและเป็นธรรมแล้ว บริษัทจะมอบหมายให้คณะทำงานนี้เป็นผู้บริหารกองทุนแทน ปัจจุบันอยู่ในระหว่างพิจารณาแต่งตั้งโดยหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

4) ความเสี่ยงจากข้อจำกัดทางการจัดหาที่ดินเพิ่มเติม

เนื่องจากการดำเนินธุรกิจของบริษัทจำเป็นต้องใช้ที่ดินเพื่อจัดการกับสิ่งปลูกสร้าง ทำให้บริษัทอาจมีความเสี่ยงในการจัดหาที่ดินเพื่อให้บริการเพิ่มเติมเมื่อที่ดินที่มีอยู่ในปัจจุบันได้ถูกฝังกลบสิ่งปลูกสร้าง ทั้งหมดแล้ว อย่างไรก็ตาม ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2550 บริษัทยังคงมีที่ดินและหลุมฝังกลบที่สามารถรองรับสิ่งปลูกสร้าง ที่ไม่อันตรายได้ประมาณ 1.67 ล้านตัน และสิ่งปลูกสร้าง ที่เป็นอันตรายประมาณ 1.50 ล้านตัน ซึ่งหากคำนวณตามประมาณการของบริษัทที่จะสามารถให้บริการฝังกลบสิ่งปลูกสร้าง ที่ไม่อันตรายได้ประมาณปีละ 0.15 ล้านตัน และสิ่งปลูกสร้าง ที่เป็นอันตราย ประมาณปีละ 0.07 ล้านตัน จะทำให้บริษัทมีที่ดินเพียงพอสำหรับใช้ในการฝังกลบสิ่งปลูกสร้าง ที่ไม่อันตรายประมาณ 11 ปี และสิ่ง

ปฏิทิน ที่เป็นอันตรายประมาณ 21 ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เพียงพอในการสรรหาพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการขยายธุรกิจของบริษัทต่อไป ทั้งนี้ หากความสามารถในการให้บริการฝั่งกลบสิ่งปฏิกูลฯ ของบริษัทเปลี่ยนแปลงไปจากที่ประมาณการไว้ อาจมีผลทำให้ระยะเวลาและความเพียงพอของที่ดินที่มีอยู่สำหรับใช้ในการฝั่งกลบสิ่งปฏิกูลฯ เปลี่ยนแปลงไปด้วย

5) ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุระหว่างการขนส่ง

ในขั้นตอนของการรับสิ่งปฏิกูลฯ จากโรงงานของลูกค้ามาบำบัดและฝั่งกลบในศูนย์บริหารและจัดการฯ บริษัทได้มอบหมายให้บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ ทรานสปอร์ต จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทย่อย เป็นผู้บริหารและจัดการเกี่ยวกับการให้บริการด้วยรถขนส่งของตนเองและของบริษัท ซึ่งมีจำนวนรวม 18 คัน รวมทั้งจัดหาและว่าจ้างผู้ประกอบการขนส่งภายนอกเพิ่มเติม ซึ่งมีทั้งในรูปแบบของนิติบุคคลและบุคคลธรรมดา โดยในปัจจุบันมีผู้ประกอบการขนส่งภายนอกที่ขึ้นทะเบียนกับกลุ่มบริษัทประมาณ 200 คัน ทั้งนี้ บริษัท/บริษัทย่อย หรือผู้ประกอบการขนส่งภายนอกในฐานะเป็นผู้ให้บริการด้านการขนส่งสิ่งปฏิกูลฯ จะต้องรับผิดชอบความเสียหายร่วมกับลูกค้าตามที่ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม กำหนด ตั้งแต่เมื่อได้รับมอบสิ่งปฏิกูลฯ จากโรงงานของลูกค้าจนถึงสิ้นสุดการขนส่งที่ศูนย์บริหารและจัดการฯ ของบริษัท ดังนั้น บริษัทจำเป็นต้องควบคุมไม่ให้สิ่งปฏิกูลฯ ส่งผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม โดยบริษัทมีแนวทางต่างๆ ในการลดความเสี่ยง ตั้งแต่การคัดเลือกพนักงานขับรถ จัดจ้างบริษัทขนส่งที่มีความเชี่ยวชาญ รวมทั้งให้ความรู้ถึงความสำคัญของการเคลื่อนย้ายและขนส่งสิ่งปฏิกูลฯ เพื่อให้มีความตระหนักถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นได้

นอกจากนี้ ในสัญญาว่าจ้างผู้ประกอบการขนส่งภายนอก บริษัทได้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการขนส่งภายนอกปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบของหน่วยงานราชการ รวมทั้งจะต้องใช้ความระมัดระวังป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายจากการรับจ้างขนย้ายสิ่งปฏิกูลฯ ดังกล่าว และหากเกิดความเสียหายขึ้น ผู้ประกอบการขนส่งภายนอกจะต้องรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายดังกล่าวทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว และบริษัทได้กำหนดให้ผู้ประกอบการขนส่งภายนอกทุกรายทำประกันภัยบุคคลที่ 3 ทุกคัน และในอนาคตเมื่อประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การประกันภัยความเสียหายจากการขนส่งวัตถุอันตราย พ.ศ. 2549 มีผลบังคับใช้ในเดือนพฤศจิกายน 2550 โดยมีการกำหนดรูปแบบเบี้ยประกันภัยสำหรับสิ่งปฏิกูลฯ แต่ละประเภทที่ชัดเจน บริษัทมีนโยบายที่จะจัดให้มีการทำประกันภัยความเสียหายตามกฎหมายดังกล่าวโดยทันที เพื่อคุ้มครองและลดผลกระทบจากความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากอุบัติเหตุระหว่างขนส่งหรือการแพร่กระจายของสิ่งปฏิกูลฯ ระหว่างขนส่ง ทั้งนี้ ในเบื้องต้นกรณีที่เกิดเหตุร้ายแรงระหว่างขนส่ง บริษัทมีหน่วยฉุกเฉินที่จะคอยให้คำแนะนำและความช่วยเหลือต่างๆ แก่ผู้ขับรถ เพื่อช่วยบรรเทาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งตั้งแต่บริษัทเปิดดำเนินการจนถึงปัจจุบันบริษัทไม่เคยประสบปัญหาทางด้านอุบัติเหตุหรือการแพร่กระจายของสิ่งปฏิกูลฯ ระหว่างขนส่ง นอกจากนี้ บริษัทได้เข้าร่วมโครงการของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร เพื่อให้รถขนส่งทุกคันของบริษัท บริษัทย่อย และผู้ประกอบการขนส่งภายนอก ติดตั้งระบบ GPS เพื่อใช้ติดตามและตรวจสอบเส้นทางรถวิ่ง ความเร็ว และระยะเวลาในการขนส่งได้ตลอดเวลา ซึ่งในปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการติดตั้งระบบดังกล่าวให้ครบทุกคัน

6) ความเสี่ยงในการจัดหาลูกค้า

จากการประกอบธุรกิจที่ผ่านมา บริษัทมีจำนวนลูกค้าที่ใช้บริการของบริษัทรวมประมาณ 1,000 รายในแต่ละปี โดยบริษัทไม่เคยมีการพึ่งพิงลูกค้ารายใดรายหนึ่งเป็นพิเศษ ทั้งนี้ ลูกค้า 10 รายแรกในปี 2549 มีสัดส่วนรวมกันประมาณร้อยละ 30 ของรายได้จากการบริการทั้งหมด ซึ่งโดยปกติ ลูกค้าจะใช้วิธีแจ้งยืนยันการให้บริการผ่านใบเสนอราคาของ

บริษัทเป็นครั้งคราวไป เนื่องจากลูกค้าส่วนใหญ่ไม่ต้องการผูกมัดทำเป็นสัญญาระยะยาว ทำให้บริษัทมีความเสี่ยงที่ลูกค้าจะไม่กลับมาใช้บริการกับบริษัทอีก ทั้งนี้ บริษัทได้ตระหนักถึงความเสี่ยงดังกล่าวนี้ และได้พยายามส่งเสริมและชักชวนให้ลูกค้าทำสัญญาระยะยาวกับบริษัทมาโดยตลอด ซึ่งโดยทั่วไป สัญญาจะมีกำหนดระยะเวลาประมาณ 1 ปี โดยในปัจจุบัน บริษัทมีลูกค้าที่ทำสัญญาแล้วคิดเป็นประมาณร้อยละ 20 ของจำนวนลูกค้าที่ใช้บริการทั้งหมด อย่างไรก็ตาม กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีข้อกำหนดให้ผู้ประกอบการที่มีสิ่งปฏิกูลฯ ต้องขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นประจำทุกปี และต้องแจ้งรายชื่อผู้ให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ของตนเอง ดังนั้น จึงเปรียบเสมือนว่าลูกค้าได้ทำสัญญาอย่างไม่เป็นทางการเป็นระยะเวลา 1 ปีกับบริษัทผ่านการขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ลูกค้าที่ต้องการเปลี่ยนผู้ให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ใหม่ สามารถขึ้นทะเบียนและทำเรื่องแจ้งขอเปลี่ยนรายชื่อผู้ให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ ใหม่ได้

นอกจากนี้ บริษัทพยายามลดความเสี่ยงดังกล่าว โดยมุ่งเน้นการให้บริการที่ครบวงจรและมีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากลในราคาที่เหมาะสมและแข่งขันได้ เพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้า ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้ลูกค้ากลับมาใช้บริการของบริษัทอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งบริษัทมีฝ่ายบริหารการตลาดที่จะทำการคัดเลือกรายชื่อกู้ลูกค้าหรือโรงงานอุตสาหกรรมเป้าหมาย หรือติดต่อผ่านหน่วยงานราชการ เพื่อที่จะเข้าไปแนะนำบริการของบริษัทต่อกู้ลูกค้าโดยตรงหรือจัดทำประชาสัมพันธ์นอกสถานที่ เพื่อเป็นการขยายฐานลูกค้า ทำให้ในช่วงที่ผ่านมา บริษัทไม่เคยประสบปัญหาทางด้านการจัดหาลูกค้า และมีรายได้จากการให้บริการเพิ่มขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง

7) ความเสี่ยงจากการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนให้แก่บุคคลเฉพาะเจาะจง

ตามมติที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ 1/2549 ซึ่งประชุมเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549 ได้มีมติให้จัดสรรหุ้นเพิ่มทุนจำนวน 65,000,000 หุ้น เพื่อเสนอขายต่อบุคคลแบบเฉพาะเจาะจง เพื่อใช้เป็นเงินลงทุนในโครงการก่อสร้างสำหรับการขยายธุรกิจ และในเดือนมีนาคม 2550 บริษัทได้รับชำระค่าหุ้นเพิ่มทุนจากการเสนอขายหุ้นในส่วนดังกล่าวครบตามจำนวน โดยมีผู้ลงทุนรวมทั้งสิ้น 29 ราย ซึ่งล้วนเป็นพันธมิตรของผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับในการบริหารและจัดการใดๆ ในบริษัท จากการที่บริษัทเสนอขายหุ้นในราคาเท่ากับมูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท ซึ่งเป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้อย่างน้อย 3.00 บาทต่อหุ้น ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงอาจได้รับผลกระทบหากราคาหุ้นลดลงจากการที่บุคคลที่จองซื้อหุ้นดังกล่าวนำหุ้นที่ถืออยู่ออกขาย โดยจะมีผลกระทบต่อราคาของหุ้น (Price Dilution) ประมาณร้อยละ 29.89 เมื่อเปรียบเทียบกับราคาเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้อย่างน้อย 3.00 บาทต่อหุ้น อย่างไรก็ตาม ผู้ลงทุนอาจได้รับผลกระทบดังกล่าวลดลงในระดับหนึ่ง เนื่องจากตามเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กำหนดห้ามผู้ถือหุ้นเดิมของบริษัทที่ถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของทุนชำระแล้วภายหลังการเสนอขายต่อประชาชน ขายหุ้นสัดส่วนดังกล่าวเป็นเวลา 18 เดือนนับจากวันที่หุ้นของบริษัทเริ่มทำการซื้อขายในตลาดรอง ดังนั้น ผู้ถือหุ้นที่ได้รับการจัดสรรแบบเฉพาะเจาะจงดังกล่าวอาจไม่สามารถนำหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนของตนมาขายในตลาดรองในช่วงเวลาห้ามขายหุ้นดังกล่าว

8) ความเสี่ยงเกี่ยวกับการนำหุ้นสามัญของบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีหนังสือลงวันที่ 9 ตุลาคม 2550 แจ้งว่า หุ้นสามัญของบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์ฯ ว่าด้วยเรื่อง การรับหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการกระจายการถือหุ้นรายย่อยและการแต่งตั้งนายทะเบียน คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ฯ จึงได้กำหนดเงื่อนไขในการรับหลักทรัพย์ของบริษัท โดยขอให้บริษัทดำเนินการ ดังนี้

- (1) เสนอขายหุ้นต่อประชาชนให้แล้วเสร็จภายใน 6 เดือน (ภายในวันที่ 8 เมษายน 2551) และต้องกระจายการถือหุ้นรายย่อยให้ครบถ้วนตามข้อกำหนด (จำนวนไม่น้อยกว่า 1,000 ราย และถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของทุนชำระแล้ว)
- (2) ห้ามบุคคลตามข้อ 3 ตามประกาศคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ฯ ว่าด้วยการห้ามผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้นหรือผู้ที่เกี่ยวข้องขายหุ้นและหลักทรัพย์ภายในระยะเวลาที่กำหนด นำหุ้นและหลักทรัพย์จำนวนรวมกันร้อยละ 65 ของทุนชำระแล้วหลังการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน ออกขายภายใน 1 ปี 6 เดือน นับจากวันที่หุ้นของบริษัทเริ่มซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยเมื่อครบกำหนด 6 เดือนแรก และทุกๆ 6 เดือน สามารถทยอยขายหุ้นหรือหลักทรัพย์ได้ร้อยละ 25 ของหุ้นหรือหลักทรัพย์ทั้งหมดที่ถูกสั่งห้ามขาย
- (3) แต่งตั้งบริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด (“TSD”) เป็นนายทะเบียนหลักทรัพย์ของบริษัทให้แล้วเสร็จก่อนการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน

ทั้งนี้ บริษัทได้นำส่งรายละเอียดการห้ามผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้นหรือผู้ที่เกี่ยวข้องขายหุ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดให้แก่ตลาดหลักทรัพย์ฯ และได้มอบหมายให้ TSD เป็นนายทะเบียนหุ้นสามัญของบริษัทแล้ว ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัทในตลาดรอง และอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้ หากบริษัทไม่สามารถกระจายหุ้นต่อประชาชนเพื่อให้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์ฯ

การเสนอขายหลักทรัพย์

ปัจจุบัน บริษัทมีทุนจดทะเบียน 320,000,000 บาท แบ่งเป็นหุ้นสามัญจำนวน 320,000,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1.00 บาท โดยมีทุนเรียกชำระแล้ว 240,000,000 บาท ซึ่งบริษัทมีความประสงค์ที่จะเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนเป็นครั้งแรกจำนวน 80,000,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1.00 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 25 ของทุนจดทะเบียนของบริษัท ในราคาหุ้นละ 3.00 บาท ซึ่งคำนวณจากวิธีการเปรียบเทียบราคาตลาดที่สามารถอ้างอิงได้ (Market Comparable) โดยพิจารณาจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (Price to Earning per share Approach) ณ ระดับ 9 เท่า ทั้งนี้ หากคำนวณตามวิธีคิดส่วนลดทั้งหมด (Fully diluted) จะได้กำไรสุทธิต่อหุ้นในปี 2549 และงวด 6 เดือน ปี 2550 เท่ากับ 0.22 บาท และ 0.12 บาท ตามลำดับ และจะได้มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้นในปี 2549 และงวด 6 เดือน ปี 2550 เท่ากับ 1.05 บาท และ 1.32 บาท ตามลำดับ โดยบริษัทมีวัตถุประสงค์ในการนำเงินที่ได้รับจากการเสนอขายหุ้นในครั้งนี้หลังหักค่าใช้จ่ายในการเสนอขายหลักทรัพย์แล้ว จำนวนประมาณ 229 ล้านบาท นำไปใช้ชำระคืนเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน ลงทุนเพื่อขยายการค้าดำเนินงาน และสำหรับเป็นเงินทุนหมุนเวียน โดยอยู่ในระหว่างขั้นตอนการขออนุมัติจดทะเบียนหุ้นสามัญทั้งหมดเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(ผู้ลงทุนควรอ่านรายละเอียดข้อมูลในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ก่อนตัดสินใจจองซื้อหลักทรัพย์)